

شاه

۳۸۷ - ۳۸۵

از عنوان شاه بسیار محدود شد، ولی در عصر عباسیان اگرچه خود خلفای عباسی یا برخی حکام محلی ایرانی مثل طاهریان و صفاریان از این عنوان استفاده نکردند، در مواردی برخی امراز سامانی (سامانیان[#]) در سکه‌ها با لقب ملک خوانده شده‌اند (→ تراپی طباطبائی و وثیق، ص ۳۱۷-۳۵۶). با اطمینان بیشتر می‌توان آل بویه^{*} را رواج دهنده اصلی عنوان شاه / شاهنشاه در دوره اسلامی دانست (→ ادامه مقاله؛ نیز → بهقی، ص ۴۴، ۵۶۶ که آل بویه را ظاهراً به تعریض شاهنشاهیان خوانده است).

صرف نظر از برخی آرای هنوز غیرقابل اعتماد درباره استفاده از عنوان شاه پیش از عضدالدole (→ مادلونگ، ص ۸۵-۸۶، ۸۹-۹۲، مایلز^۴، ص ۲۸۰-۲۹۰)، تردید نیست که عضدالدole (حاکم^۵ ۳۷۲-۳۳۸) به فراخور گسترش اقدار سیاسی اش، از لقب شاهنشاه برای خود استفاده کرد (→ فقهی، ص ۲۳۷-۲۳۸، نیز → عضدالدole دیلمی^۶).

عبارت‌های شاهنشاه یا ملک‌الملوک بر بسیاری از سکه‌های آل بویه دیده می‌شود (→ علاءالدینی، ص ۲۹۶-۲۹۷، ۲۹۷-۲۹۹). در دینار متعلق به سال ۳۸۷ یا ۳۸۹ بهاءالدole ابونصر فیروز^{*} (حاکم^۷ ۴۰۳-۳۷۹) الملک العدل شاهنشاه نامیده شده است. در دینار سال ۳۹۶ بغداد و دینار سال ۳۹۸ سوق الامواز نیز، بهاءالدole شاهنشاه خوانده شده است (→ لین - پول^۸، ج ۲، ص ۲۱۷-۲۱۳). بر برخی دیگر از سکه‌های بهاءالدole، علاوه بر دیگر لقب وی، لقب ملک‌الملوک العادل شاهنشاه به چشم می‌خورد (→ علاءالدینی، ص ۲۹۴). القائم بأمرالله (حاکم^۸ ۴۶۷-۴۲۲) نیز در ۴۳۵ (۴۲۱-۳۸۹) او را به ابوکالیجار مرزبان بن سلطان‌الدوله (عمادالدین دیلمی^۹) اعطای کرد (مقربیزی، ج ۱، ص ۱۳۵؛ نیز → حسن‌باشا، ص ۳۵۴).

پس از آل بویه، شاه لقب رایج حکام مسلمان ایران و گاه برخی بلاد دیگر گردید. فرخی سیستانی (ص ۶۷-۶۸)، عصری (ص ۱۰۷-۱۱۵) و عسجدی مژوی (ص ۱۹) در ملح سلطان‌محمد غزنوی (حاکم^{۱۰} ۴۲۱-۳۸۹) او را که لقب رسمی اش سلطان بود، شاه خطاب کرده‌اند. بر سکه متعلق به سال ۴۲۲ انو شیروان بن منوچهر زیاری نیز نام مسعود غزنوی^{*} (حاکم^{۱۱} ۴۳۲-۴۲۱) با لقب شاهنشاه آمده است. بهرامشاه غزنوی^{*} نیز که خراج‌گزار سلطان سنجر سلجوقی (حاکم^{۱۲} ۵۵۲-۵۱۱) بود، بر سکه‌های خوشیش عبارت السلطان الاعظم یمین‌الدوله بهرامشاه را ضرب می‌کرد. طغرل‌بیگ^{*} سلجوقی (حاکم^{۱۳} ۴۲۹-۴۵۵) خود را السلطان المعظم شاهنشاه می‌خواند. آلب ارسلان^{*} (حاکم^{۱۴} ۴۵۵-۴۶۵) هم السلطان المعظم شاهنشاه ملک‌الاسلام خوانده می‌شد. لقب شاهنشاه اعظم هم رسماً برای ملکشاه^{*}

uma.html; *EI*^۲, s.v. "Shāwiya.1: the Maghrib" (by G. S. Colin), "ibid. 2: Syria and the Arabian Peninsula" (by W. and Fidelity Lancaster); David M. Hart, *Tribe and society in rural Morocco*, London 2000; Leo Africanus, *Description de l'Afrique*, ed. Ch. Schefer, Paris 1896-1898; *The Times comprehensive atlas of the world*, London: Times Books, 2014.

/ الهام امینی کاشانی /

شاه، عنوانی سلطنتی و یکی از رایج‌ترین القاب حکومتگران ایرانی و نیز حاکمان سرزمینهای تحت تسلط ایرانیان و ترکان (دریاره ریشه‌ها و معانی واژه → برهان، ج ۳، ص ۱۲۲۱، پانویس ۷؛ دهخدا، ۱۳۷۷، ذیل واژه؛ مکنزی^۱، ص ۶۳). در ایران پیش از اسلام، که حاکم کل ایران را شاه شاهان، شاهنشاه یا شهریار می‌نامیدند، برخی حاکمان محلی و گاه دریاریان، مرزبانان و دیگر افراد تیولدار و نیز شاهزادگان ساسانی (ساسانیان[#]) را که پیش از جلوس بر تخت شاهی، حکمرانی ایالتی را بر عهده داشتند، با عنوان شاه می‌خوانند (→ دینوری، ص ۱۱۳؛ حسن‌باشا، ص ۳۵۲؛ کریستن سن^۲، ص ۹۶-۹۵، ۱۲۱-۱۲۲؛ دهخدا، همانجا؛ شهبازی، ص ۳-۵۶).

در منابع دوره اسلامی علاوه بر واژه‌های شاه یا شاهنشاه، واژه‌های ملک، ملک‌الملوک یا ملک‌الملوک العجم و سلطان^{*} نیز به کار رفته است (→ قلقشندی، ج ۶، ص ۱۶؛ شاه‌حسین بن غیاث الدین محمد، ص ۸۲؛ زیدی، ذیل واژه؛ نیز → احمدوند، ص ۶۷).

لقب شاه، در ایران پیش و پس از اسلام، مفهومی فربه و نسبتاً پیچیده است و با ابعاد مختلف فرهنگی، تمدنی و اجتماعی و سیاسی گره خورده است. ایرانیان از دیرباز شاهی را مقدس شمرده و بر آن بوده‌اند که خداوند فردی نژاده و نیکو را که از موهبتی ایزدی به نام فرشاهی برخوردار است، به مثالی پدر نیکخواه مردم به شاهی برمن گزیند (→ شهبازی، همانجا).

در صدر اسلام، سنت اسلامی مفهوم و کارکرد شاه یا شاهنشاه را بر نمی‌تابید؛ بهویژه آنکه مفهوم برتری طلبی و کبریا جزو دلالت این واژه‌ها بوده است. در چند حدیث نیز به نقل از پیامبر اکرم صلی الله عليه و آله وسلم آمده است که بدترین مردمان کسی است که خود را شاهنشاه یا ملک‌الملوک یا ملک‌الاملاک بخواند، چه تنها خداست که ملک^{۱۳} / ملک‌الاملاک است (→ کلینی، ج ۲، ص ۵۶۴، ج ۳، ص ۳۲۳؛ ابن‌اثیر، ج ۳، ص ۴۰۲، ج ۵، ص ۳۳؛ نیز → مادلونگ^۲، ص ۸۴). پس از ورود اسلام به ایران، استفاده